Societat | Eva Campomar | Actualitzat el 28/05/2019 a les 11:21

# Escenaris de vida

*«On estan les experiències reals i autèntiques? Nosaltres, les que hem viscut la llibertat de sortir de l'escola, de tirar la motxilla i pescar el berenar per sortir al carrer a jugar, vam nodrir-nos de tot un seguit d'experiències reals i vives»*

**Cada dia em qüestiono més coses.** Després d'un intens camí d'experiències socioeducatives, com a mare i acompanyant, em pregunto quins escenaris ens ofereixen les aules, els patis, les escoles. Tenen, aquests escenaris, alguna cosa a veure amb la vida real que succeeix a fora?

**Estem atrapades en un calidoscopi** que es mou, on els matisos, les formes, els colors van canviant a ritmes diferents. A fora la vida corre, jornades laborals esgotadores, conciliacions familiars injustes, lluites pels drets laborals, reivindicacions a la vida digna, propostes polítiques valentes, xarxes cooperativistes, però dins a l'escola continua la pedagogia de la por.



*Assemblea comunitat educativa Foto: Cedida*

**Fa dies que vinc observant**, escoltant i percebent com encara hi ressona el discurs de...- *i si no et portes bé aniràs a la despatx de director!*. Fa trenta anys podríem admetre certa inconsciència en quan una persona, amb poder, pogués tancar la porta d'un despatx i insultar i amenaçar a un infant que feia preguntes, però ara...com és què encara utilitzem la amenaça i els símbols de poder a l'escola, quan a fora parlem de democràcia, de solidaritat, de cooperativisme, d'equitat, de transformació...?



*Cinefòrum. Bosc escola Tataküa Foto: Cedida*

**Acompanyant els processos** de transformació de patis, per a mi escenaris de vida, m'adono de la necessitat d'autoreflexió i d'apoderament que necessitem les persones per a alliberar-nos d'aquests missatges que ja no serveixen, si és que volem construir quelcom diferent.

**Ofegades pel consumisme**, per la por al canvi, els infants creixen dins d'espais carregats de jerarquies de poder, de missatges amenaçadors, d'aules tancades al món i de frustració, molta frustració.

**On estan les experiències reals i autèntiques?** Nosaltres, les que hem viscut la llibertat de sortir de l'escola, de tirar la motxilla i pescar el berenar per sortir al carrer a jugar, vam nodrir-nos de tot un seguit d'experiències reals i vives on triàvem escenaris de joc (descampats, magatzems, el carrer...) Ara els infants no trien rés, ni dins ni fora de l'escola. Llavors, quan arriba el moment de decidir quines eines tindran?



*Assemblea de bon dia. Bosc Escola Tataküa Foto: Cedida*

**No deixar escollir,** participar, decidir, consensuar, organitzar, proposar... a l'escola, és el reflex que no som una societat madura democràticament. Els infants d'avui dia necessiten jornades de joc lliure per a poder experimentar la llibertat i responsabilitat de ser un mateix i d'allò que suposa viure en col·lectiu.

**El patis són l'espai de llibertat** -responsabilitat més democràtic de l'escola, estem prou atentes a allò que hi succeeix? O serà que ens importa més arribar a embotir els continguts del currículum i complir amb uns terminis ofegants i moltes vegades sense cap connexió amb el batec del grup-classe?

**Sembla que cada vegada som més** les persones del món de l'educació que ens fem preguntes i ens qüestionem els nostres dia a dia, per oferir escenaris de vida als infants que compartiran un futur incert, ple de reptes individuals i col·lectius.